

Uczestnictwo w grupie zawsze wymaga kompromisów. Poświęcasz wolność robienia tego co chcesz na rzecz korzyści wynikających z połączenia sił z innymi – po to aby wypracować efekty możliwe do osiągnięcia wyłącznie w przypadku koordynacji wysiłków większej liczby osób. Jednakże kiedy jednostki muszą koordynować swoje wysiłki, wtedy zawsze pojawiają się napięcia. Ta prawda obowiązuje w przypadku wszystkich małych grup, poczynając od klas szkolnych, a kończąc na grupie zadaniowej złożonej z inżynierów projektujących raketę. *Komunikowanie się w grupach* traktuje właśnie o tym, skąd biorą się napięcia w grupie (zarówno w jednostkach, jak i w grupie jako całości), jak radzić sobie z napięciami, aby podejmować najlepsze z możliwych decyzje zespołowe oraz aby zyskiwali na tym członkowie grupy, a z ich pracy skorzystała organizacja, która grupę stworzyła.

MEDIA I TECHNOLOGIA

1.1. Instynktowna potrzeba organizowania się w grupy

Naukowcy poszukiwali takich sytuacji, w których zbiór jednostek zaczyna organizować się w grupę. Tego typu dążenie jest powszechne w interakcjach twarzą w twarz, kiedy jakaś specyficzna siła, problem lub kryzys wywołuje u jednostek potrzebę organizowania się w grupę. Dobrym przykładem są społeczności internetowe.

W celu zbadania tego wyjątkowego procesu Postmes, Spears i Lea zebrali dane dotyczące studentów, którzy zgłosili się na komputerowy kurs statystyki, oferujący możliwość mailowego kontaktu z prowadzącymi. Uczestnicy skorzystali z kursu także w ten sposób, że wystali do siebie ok. 1200 wiadomości mailowych. Wiadomości te zostały sklasyfikowane do 9 kategorii, odzwierciedlających ich funkcje zadaniowe i relacyjne (np. prośby, narzekania, reakcje, humor, emocje, osobiste wynurzenia). Badacze stwierdzili, że wytworzyło się 11 grup, których członkowie spędzali większość czasu (74%) na interakcjach związanych z tematami towarzysko-osobistymi (reakcje na poczynania innych członków grupy, żartobliwe zachowania, okazywanie sympatii i emocji). Pomimo znikomego wpływu takich działań na pozytywne ukończenie kursu studenci organizowali się w grupy, aby zaspokoić potrzebę interakcji z kolegami i koleżankami.

Źródło: T. Postmes, R. Spears, M. Lea (2001). The Formation of Group Norms in Computer-Mediated Communication, *Human Communication Research* 26, s. 341–371.

Rozwiązywanie problemów w grupach a rozwiązywanie problemów przez jednostki

Skoro praca w grupach wiąże się z tyloma pułapkami i potencjalnymi problemami, czy nie lepiej byłoby, gdyby to jednostki planowały rozwiązania wszelkich problemów? Korzyści z grupowego rozwiązywania problemów *mogą* (lecz niekoniecznie *muszą*) przewyższyć koszty związane z nakładem czasu i wywołanymi napięciami.

Badania nad skutecznością rozwiązań wypracowywanych przez małe grupy, w porównaniu z wypracowywanymi przez samodzielnie działające jednostki, pokazują, że grupy mogą przewyższać jednostki, jeśli chodzi o rozwiązywanie wielu rodzajów problemów⁹. Grupy – w przeciwieństwie do jednostek – przeja-